

Sygn. akt IV CSK 344/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi powoda
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 24 listopada 2011 r., sygn. akt I ACa [...] w sprawie z powództwa J. S.
przeciwko D. S., S. S., małoletniej F. S., małoletniej L. S. i M. K.
o stwierdzenie nieważności umów,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 3 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 30 czerwca 2014 r., sygn. akt V ACa 6/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
przyznaje adw. S. M. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego
w Gdańsku kwotę 5400,- (pięć tysięcy czterysta) zł, podwyższoną
o stawkę podatku od towarów i usług, tytułem kosztów pomocy
prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 30 czerwca 2014 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku oddalił, wniesioną przez powoda J. S. przeciwko pozwanym D., S., F. i L. S. oraz M. K., skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 24 listopada 2011 r., oddalającym apelację powoda od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo o stwierdzenie nieważności umów zawartych przez powoda z jego obecnie nieżyjącą już żoną J. S. o rozszerzeniu wspólności majątkowej małżeńskiej (z dnia 30 grudnia 2004 r.) i o wyłączeniu wspólności majątkowej małżeńskiej (z dnia 20 stycznia 2005 r.) oraz zawartych przez J. S. z pozwanymi D. i S. S. w dniach 30 grudnia 2004 r. i 20 stycznia 2005 r. umów sprzedaży nieruchomości oraz umowy ustanowienia służebności osobistych i umowy o podziale majątku wspólnego.

Sąd Apelacyjny, oceniając podstawę wznowienia opartą na art. 403 § 2 k.p.c. i twierdzeniu o wykryciu nowego dowodu w postaci odnalezionych w dniu 20 kwietnia 2013 r. pisemnych oświadczeń pozwanym D. i S. S. z dnia 30 grudnia 2004 r. i z dnia 20 stycznia 2005 r. o pozorności umowy sprzedaży nieruchomości i nie zapłaceniu przez nich ceny, stwierdził, że oświadczenia te nie są wiarygodne. Ocenę tę poprzedziła dokonana przez Sąd Apelacyjny analiza materiału dowodowego, w tym zeznań stron i uczestników postępowań cywilnych i postępowania karnego, toczących się w przedmiocie zaskarżonych czynności prawnych, prowadząca do wniosku, że pisemne oświadczenia pozwanym D. i S. S. o pozorności umów są niewiarygodne oraz że zostały złożone już po zawarciu tych umów i stanowią próbę upozorowania ex post oświadczeń woli stron powyższych czynności prawnych.

W skardze kasacyjnej opartej na zarzutach naruszenia art. 412 § 2 w zw. z art. 232 w zw. z art. 278 § 1, w zw. z art. 253 w zw. z art. 229 k.p.c., powód, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazał przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Stwierdził, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, bowiem Sąd Apelacyjny oddalając skargę o wznowienie, nie dopuścił z urzędu dowodu z opinii biegłego z zakresu grafometrii i pisma ręcznego na okoliczność autentyczności podpisów D. i S. S. pod pismami zawierającymi ich oświadczenie o pozorności umów, mimo że rozstrzygnięcia

sprawy wymagało wiadomości specjalnych w tej dziedzinie celem stwierdzenia wiarygodności złożonych pisemnych oświadczeń tych pozwanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwala na stwierdzenie, że skarżący nie wykazał, iż z przyczyn przez niego wskazanych skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Wbrew jego stanowisku nie zachodziła potrzeba ustalenia autentyczności czy wiarygodności podpisów pozwanych D. i S. S. na ich pisemnych oświadczeniach o pozorności umów, bowiem nikt w sprawie - także Sąd Apelacyjny - nie zakwestionował autentyczności czy wiarygodności tych podpisów, a więc nie zakwestionował faktu, że podpisali oni powyższe oświadczenie. Przyczyną oddalenia skargi o wznowienie postępowania było to, że Sąd Apelacyjny odmówił wiarygodności treści tych oświadczeń a nie autentyczności podpisów pod nimi. Nie było zatem potrzeby dopuszczenia dowodu z opinii biegłego na okoliczność autentyczności podpisów pozwanych na oświadczeniach.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.